

Rondalla del gegant de can Gelabert

Copons

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Anoia

Coordenades:

Latitud: 41.63652
Longitud: 1.51869
UTM Est (X): 376624
UTM Nord (Y): 4610480

Classificació

Número de fitxa: 08071-180
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Protecció: Inexistent
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública

Fitxes associades:

[Mas Gelabert / Can Gelabert / El Gelabert](#)

Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat

Data de registre de la fitxa: dj., 19/06/2014 - 02:00

Descripció

"Fa molts i molts anys, un gegant alt com un sant pau, voltava per aquestes terres de l'Anoia. Era un bonifaci i sempre ajudava a tothom. Si un carro queia per un torrent, el cridaven, i ell, en un tres i no res, posava el carro al bell mig del camí. Que una pedrota grandiosa rodolava cap al mig d'un camp, el cridaven i ell en un moment treia la pedra. Que una ventada tombava els arbres al mig del camí, ell hi arribava amb quatre camades i, com qui no fa res, retirava els arbres del camí. Així va ser durant anys i anys, però va arribar un moment en què no trobava cap modista que li fes els vestits. Unes no tenien prou roba,

altres li feien les calces curtes, altres es cansaven de cosir aquells pantalons tan i tan llargs. I així resultà que cada vegada anava més esparracat. La gent ja no l'apreciava, ja que mal vestit i tan alt feia basarda de veure. Un dia va anar a menjar figues a can Gelabert, es va asseure en un marge i es va posar a plorar per la seva mala sort. La Gelaberta, que estava al galliner recollint els ous, va sentir els plors i s'hi va acostar. -Per què plores gegant? - Perquè tan mal vestit faig por. La gent fuig de mi i no trobo cap modista que sigui capaç de fer-me un vestit. Compadida d'ell, la Gelaberta li va dir -Jo en sé una mica de cosir. Si tu m'ajudes, podem fer-te un vestit nou. I així va ser. El gegant, seguint les instruccions dels de can Gelabert, en un moment va llaurar tota la plana i la va sembrar de lli. Quan el lli va ser madur, va segar-lo i el varen posar a la riera a estovar. Seguidament, van passar-lo per la bregadora, el van filar i teixir, i ja tenien un munt de roba a punt per fer el vestit. Aleshores el gegant va dir: -Ara ve el més difícil. Si després de tanta feina surten els pantalons curts, tot el treball fet serà en va. La Gelaberta pensa que pensaràs: -Què puc fer per encertar la mida del vestit? I després d'unes nits de rumiar, va trobar la solució. Va enviar el gegant a buscar pedres: una tan gran com el teu braç, l'altra tan gran com la seva cama, i aquestes pedres les feia servir de patró. Va tallar la roba sobre els patrons de pedra, la va cosir amb molta paciència i el gegant va tornar a passejar, ben vestit, per tota la comarca. I encara ara a can Gelabert guarden, molt a prop de la casa, el patró de la màniga del gegant, els patrons dels pantalons prop de la resclosa, etc.".

Bibliografia

GALÍ SEGUÉS, Montserrat (2010). "Parlem de gegants-1". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 29, p. 6.